

HUDEBNÍ FESTIVAL

FOERSTERŮV CHÝNOV

18. 8. - 15. 9.
2024

Vážení přátelé, milí posluchači,

Rok české hudby inspiruje programy klasické hudby v sakrálním prostředí, nově též v centru kulturního dění města Chýnova. Letošní festivalový ročník nabízí prvně obyvatelům a návštěvníkům Bílkova kraje dramaturgii rozšířenou o klavírní recitál. Věříme spolu s interprety, že vás citově osloví nejen pestrý výběr komorních skladeb, ale též sborový přednes, v němž mohou nalézt zalíbení i ti nejmladší posluchači. Děkujeme všem, kteří pomáháte spoluvytvářet ojedinělý regionální festival plný nevšedních zážitků a radosti z poselství tvůrčích děl Františka Bílka, Josefa Bohuslava Foerster a dalších světově uznávaných umělců.

Olga Černá, předsedkyně Mezinárodní společnosti J. B. Foerster a dramaturgyně festivalu (www.sjbfoerster.cz)

„Pane, prosím o sílu kázně a míry, abych jen tak neproklouznul životem a své dny si rozumně rozdělil. Abych neprospal záblesky světla a abych si našel alespoň tu a tam čas pro zážitek krásy a umění.“ Tato slova od Antoine de Saint-Exupéryho jsou součástí modlitby, kterou pojmenoval „Nauč mě umění malých kroků.“ Mám ji moc rád, protože mi pomáhá nezapomínat na věci, které od Boha dostáváme. A jedním z těchto nádherných darů je právě hudba.

Chtěl bych proto ze srdce poděkovat organizátorům hudebního festivalu i všem účinkujícím za to, že nám tyto „zážitky krásy a umění“ pomáhají prožívat. A nám posluchačům bych chtěl popřát, abychom tyto „záblesky světla“ neprospali. Nejen na koncertech, ale především v našem životě.

František Talíř

1. náměstek hejtmana Jihočeského kraje

Milí hudební přátelé,
dobře si pamatuji, kdy jsem poprvé slyšel hudbu od francouzského skladatele Gabriela Faurého. Bylo to z legendární nahrávky jeho raného díla Ballade, op. 19 v pozdější verzi pro klavír a orchestr v interpretaci New York Philharmonic s Leonardem Bernsteinem a úžasným Robertem Casadesusem za klavírem. Je to jedno z nejpodstatnějších Faurého děl pro klavír, plné světla a plynoucích tónů, které vtahují do Faurého zvukového světa, který se vyznačuje “kouzlem bez parfému a zkrocenou melancholií”.

Poté jsem objevil jeho Messe de Requiem, op. 48, která je hudbou velmi komplexní a silnou, ale naplněnou stejnou krásou a křehkostí, s pokojným pohledem na skutečnost smrti, ale i silným vyznáním víry a nakonec zakončenou nebeskou andělskou radostí plnosti Božího království. Mám velkou radost, že na našem letošním hudebním festivalu tato krásná skladba zazní v provedení chlapeckého pěveckého sboru Bonifantes a velmi se na ni těším, protože i když mám mnoho výborných nahrávek, naživo jsem ji ještě neměl možnost nikdy vyslechnout.

Podobně se těším na klavírní recitál našeho vynikajícího klavíristy Ivo Kahánka s programem k Roku české hudby, který bude interpretovat na nástroj, jenž festivalu Foersterův Chýnov laskavě zapůjčila Mezinárodní společnost Josefa Bohuslava Foerstera.

Stejně tak i zbývající koncerty nabízejí pozoruhodnou hudbu ve vynikajícím provedení, a to navíc v krásném inspirujícím prostředí duchovních míst v naší chýnovské farnosti.

Srdečně Vás zvu nechat znovu proměnit naše srdce a pozdvihnout k Bohu úžasným darem hudby!

*P. Michal Pulec, okrskový vikář Táborského vikariátu
a administrátor excurrando farnosti Chýnov*

FOERSTERŮV CHÝNOV 2024

BÍLKOVA VILA CHÝNOV

NEDĚLE 18. 8. 17 HODIN

Jan Irving - kytara

Igor Tausinger - umělecký přednes

Václav Matějka (1773 - 1830) Sonáta pro kytaru

František Max Kníže (1784 - 1840) Andante capriccioso

Josef Bohuslav Foerster - Řecká váza (úryvek)

Josef Bohuslav Foerster (1859 - 1951) Lesní studánka op. 89 (1922), text Josef Václav Sládek - transkripce pro kytaru

Josef Bohuslav Foerster - Řecká váza (úryvek)

Jana Obrovská (1930 - 1987) Pocta českému chorálu

Jan Truhlář (1928 - 2007) Impromptu

Jarmil Burghauser (1921 - 1997) Tři české tance - Klatovák, Minet, Směška

Josef Bohuslav Foerster - Řecká váza (úryvek)

Milan Zelenka (1939) Kytice

FOERSTERŮV CHÝNOV 2024

JAN IRVING

Jan Irving je uznávaným propagátorem klasické hudby a kytary na koncertních pódíích. Na Pražské konzervatoři byl žákem známého virtuóza prof. Milana Zelenky. Absolvoval Vysokou hudební školu "Franz Liszt" ve Výmaru a Vysokou školu hudební Cum Laudae v Holandsku v Tilburgu.

Účastnil se řady mistrovských kurzů např. v Belgii, Holandsku nebo na Kubě. V roce 1984 získal titul Laureáta v prestižní soutěži "Concours International de la Guitare - Radio France" v Paříži.

Jako umělecký vedoucí organizoval řadu mezinárodních vzdělávacích projektů.

V letech 2003 - 2007 působil jako docent hlavního oboru kytara na Vysoké hudební škole v Zeistu v Holandsku.

V pedagogické činnosti působí kontinuálně do současnosti i v České republice. Na koncertních pódíích se setkává s význačnými umělci. Jeho hra se vyznačuje suverénní technikou, smyslem pro kantilénu, harmonii a vytříbeným hudebním výrazem.

IGOR TAUSINGER

Igor Tausinger se narodil 22. listopadu (1949) neboli o svátku sv. Cecílie, patronky hudby. Křestní jméno mu rodiče vybrali jako poctu věhlasnému skladateli I. Stravinskému. On sám ale považuje své umělecké nadání za geneticky zděděné: od své rumunské babičky (učitelky klavíru) a po svém otci (úspěšném hudebním skladateli a dirigentovi). U Igora vše důležité proběhlo osvědčenou cestou - po lidové škole umění následovala pražská Státní konzervatoř, kde kromě hlavního oboru klavír studoval i kompozici a dirigování.

Vzápětí nastoupil do tehdejšího Československého rozhlasu Praha jako hudební režisér klasického směru, ve kteréžto funkci setrval po celý svůj profesní život - 42 let. Podílel se tak odborně na vzniku početné řady rozhlasových nahrávek, z nichž většina se stala součástí tzv. Zlatého fondu fonotéky. Kromě toho se léta etabloval v uznávané Mezinárodní soutěži mladých hudebníků Concertino Praga. Také se často uplatňoval jako porotce jiných hudebních soutěží. Na sólovou pianistickou dráhu rezignoval, o to více se ale prezentuje v rozličných uměleckých projektech (vernisaže a amatérské divadelní spolky, pro něž píše písničky nebo scénickou hudbu). Momentálně působí čtyři roky jako dobrovolný muzikoterapeut v Alzheimerovém centru Seňorina a dvou seniorských domovech. Výčet jeho koníčků dokládá takřka renesanční šíři jeho zájmů - pantomima, grafika, poesie i próza. S tvorbou J. B. Foerster se blíže seznámil díky spolupráci s mezzosopranistkou Olgou Černou na rozhlasovém CD. Účinkuje též partnersky v adventních pořadech s herečkou Taťjanou Medveckou.

KULTURNÍ DŮM CHÝNOV

NEDELE 25. 8. 17 HODIN

Ivo Kahánek - klavír

Bedřich Smetana (1824 - 1884) Sny 1. Zaniklé štěstí

2. Útěcha

3. V Čechách

4. V saloně

5. Před hradem

6. Slavnost českých venkovanů

Antonín Dvořák (1841 - 1904) Poetické nálady op. 85 (výběr)

Noční cestou

Rej skřítků

Furiant

prestávka

Josef Bohuslav Foerster (1859 - 1951) Miniatury op. 17

1. Allegretto grazioso

2. Andante

3. Andantino

4. Allegro con brio

5. Allegretto

Leoš Janáček (1854 - 1928) Sonáta 1. X. 1905 Z ulice 1. Předtucha

2. Smrt

**Bedřich Smetana (1824 - 1884) Koncertní etuda gis moll Na břehu
mořském**

Koncertní etuda C dur

*Za laskavé zapůjčení koncertního křídla Scholze Varnsdorf, model III,
op. č. 9 852, rok výroby 1935 děkujeme Mezinárodní společnosti J. B. Foerstera*

FOERSTERŮV CHÝNOV 2024

IVO KAHÁNEK

Ivo Kahánek patří k nemnoha pianistům, kteří si mohou dovolit zahrát cokoli, a vždy to bude pro posluchače nezapomenutelný zážitek. Jeho interpretační umění se vyznačuje nevšední emocionální silou, hloubkou a schopností vystihnout podstatu díla. Je pověstný svým darem napojit se na publikum a doslova vplout do atmosféry koncertního sálu. Se zralým technickým nadhledem uvádí repertoár od baroka po modernu s těžištěm v romantické hudbě. Ve světě je považován za specialistu na interpretaci české hudby. Ostatně v roce 2020 to stvrdila jedna z nejprestižnějších hudebních cen světa v oblasti klasické hudby BBC Music Magazine Awards za nahrávku klavírních koncertů A. Dvořáka a B. Martinů.

Ivo Kahánek je absolventem Janáčkovy konzervatoře v Ostravě a pražské HAMU ve třídě prof. Ivana Klánského. Má za sebou také studijní stáž na prestižní londýnské Guidhall School of Music and Drama a řadu mistrovských kurzů. V roce 2004 se stal absolutním vítězem soutěže Pražského jara a svou světovost potvrdil hned tři roky nato při debutu na festivalu BBS Proms v londýnské Royal Albert Hall, kde vystoupil pod taktovkou Jiřího Bělohlávka v doprovodu BBS Symphony Orchestra.

V roce 2014 byl po Rudolfu Firkušném teprve druhým Čechem, který dostal pozvánku k vystoupení s Berlínskými filharmoniky. Následoval nadšený ohlas odborné kritiky i široké veřejnosti. V roce 2018 se stal držitelem ceny Classic Prague Award a v roce 2022 byl nominován na prestižní cenu Opus Klassik. Porotu zaujal svou nahrávkou kompletního klavírního díla Antonína Dvořáka pro Supraphon. Soubor čtyř CD vydaný roku 2021 obsahuje pět hodin hudby a některé skladby na něm byly zaznamenány vůbec poprvé. Hudební magazín Gramophone o této nahrávce napsal, že "Kahánek interpretuje každou skladbu tak, jako by byla pro něj vším... Jde o skvělý komplet, který by neměl žádný milovník romantické hudby nechat bez povšimnutí".

Pro Supraphon, s nímž v roce 2007 podepsal exkluzivní spolupráci, natočil již třináct CD. Pravidelně natáčí též pro Český rozhlas a Českou televizi.

Ivo Kahánek má za sebou úspěšná vystoupení s mnoha předními orchestry, například s Českou filharmonií, s Vídeňskými či Essenskými symfoniky, Mahler Chamber Orchestra, BBC Scottish Symphony Orchestra Glasgow, Orchestrem WDR Kolín nad Rýnem, Curyšským komorním orchestrem, PKF - Prague Philharmonia, Symfonickým orchestrem hl. města Ptahy FOK nebo Filharmonií Brno. Vedle sólové dráhy se věnuje též komorní hře (zejména s Dvořákovým triem), písňovým recitálům a dramaturgické i pedagogické činnosti - nejen na zavedených institucích jako HAMU či Pražská konzervatoř, ale též v rovině mentoringu v rámci Akademie MenART.

KOSTEL NEJSVĚTĚJŠÍ TROJICE CHÝNOV

NEDĚLE 1. 9. 17 HODIN

Chlapecký pěvecký sbor **BONIFANTES**, sbormistr Jan Míšek

Gabriel Fauré (1845 - 1924) Requiem, op. 48

Introit et Kyrie

Offertoire

Sanctus

Pie Jesu

Agnus Dei

Libera me

In paradisum

Josef Bohuslav Foerster (1859 - 1951) Devět mužských sborů,
op. 37

Oráč (Karel Dostál Lutinov)

Mé orné půdy každý hon (Jaroslav Kvapil)

Píseň jarní (Josef Václav Sládek)

Velké, širé, rodné lány (Josef Václav Sládek)

Polní cestou (Josef Václav Sládek)

Skřivánkovi (Josef Václav Sládek)

Z osudu rukou (Josef Václav Sládek)

Stav si, stav si, vlaštovičko (Josef Václav Sládek)

Když jsme se loučili (Josef Václav Sládek)

BONIFANTES

Chlapecký sbor BONIFANTES je velmi čínorodým tělesem. Koncertování je hlavní pracovní náplní a rok od roku se rozrůstá. V současné době Bonifanti absolvují kolem stovky koncertů ročně v České republice i v zahraničí. Pravidelnou součástí sborového života jsou i koncertní turné. Bonifanti vystupovali téměř po celé Evropě, ale také v Thajsku, v Kanadě, USA a Japonsku.

Vedle "běžných" koncertních vystoupení se obě koncertní složky věnují také opeře. Účinkování v operních představeních Tosca a Carmen umožnilo pardubickým klukům vystupovat po boku sólistů předních světových operních domů, jakými jsou například Mara Zampieri (La Scala), Anda Luisa Bogza, Yikun Chung (Staatsoper Wien) nebo Peter Dvorský.

Mezi nahrávkami chlapeckého sboru BONIFANTES lze kromě profilových CD nalézt například premiérově natočená díla L. Cherubini: Messa Solenne Breve, W. A. Mozarta: Mass in C major a v neposlední řadě i kompletní mužské sbory A. Dvořáka. Chlapecký sbor BONIFANTES se velmi často účastní prestižních mezinárodních soutěží a festivalů. Za dobu svého působení sbor získal desítky zlatých medailí, řadu titulů absolutního vítěze soutěže a několik zvláštních cen poroty.

JAN MÍŠEK

Jan Míšek získal své první sbormistrovské zkušenosti vedením přípravných oddělení Boni pueri. Jeho profesory dirigování byli prof. Jiří Skopal (Univerzita Hradec Králové) a doc. Vlastimil Novák (Konzervatoř Pardubice). Je absolventem několika mistrovských dirigentských kurzů.

V roce 1993 založil sbor Gymnázia J. K. Tyla, v roce 1996 se postavil do čela Komorního sboru Kantiléna a podnítil vznik Královéhradeckého mužského sboru. V roce 1999 uskutečnil svůj velký sen a v Pardubicích založil Chlapecký sbor BONIFANTES. Přes své mládí získal řadu ocenění za mimořádný dirigentský výkon a dramaturgii. Během krátké doby se svými sbory získal na různých mezinárodních

soutěžích 16 zlatých a 13 stříbrných medailí. Jako hostující dirigent spolupracuje s orchestry (Komorní filharmonie Pardubice, Barocco sempre giovane, Orchester Pražské konzervatoře). Jan Míšek se věnuje i skladatelské činnosti. Je autorem několika kantát (Inter arma silent musae, Holčička se sirkami). Je vicelaureátem Joseph Dorfman International Composer's Competition. Odborníky je oceňován zejména za interpretaci hudby 20. století. V současné době se intenzivně věnuje také autentické interpretaci staré hudby, spolupracuje se soubory Ensemble Baroque a Schola gregoriana pragensis.

KOSTEL SV. PETRA A PAVLA HARTVÍKOV

NEDĚLE 8. 9. 17 HODIN

Cello ansámbl sv. Cecilie

Pablo Casals (1876 - 1973) Zpěv ptáků

Josef Bohuslav Foerster (1859 - 1951) Jarní den z cyklu Čtyř písní, op. 60

Franz Schubert (1797 - 1828) Král duchů, op. 1

Antonín Dvořák (1841 - 1904) Popatřiž na mne a smiluj se nade mnou z cyklu Biblické písně, op. 90

Leoš Janáček (1854 - 1928) Zdravas královno z 2. jednání opery Její pastorkyňa

Ernest Bloch (1880 - 1959) Modlitba, první skica ze Židovského života

Josef Bohuslav Foerster (1859 - 1951) Intermezzo ze suity Princezna Pampeliška, op. 35

Antonín Dvořák (1841 - 1904) Klid lesa, op. 68 č. 5

Gideon Klein (1919 - 1945) Ukolébavka

Franz Schubert (1797 - 1828) Včelka

Ch. Camille Saint-Saëns (1835 - 1921) Labuť z cyklu Karneval zvířat, op. 36

Wilhelm Fitzenhagen (1848 - 1890) Koncertní valčík, op. 3

N. A. Rimskij Korsakov (1844 - 1908) Let čmeláka z opery Pohádka o caru Saltanovi

Giulio Caccini (1551 - 1618) Ave Maria

Josef Suk (1874 - 1935) Meditace na staročeský chorál Svatý Václave, op. 35a

Josef Bohuslav Foerster (1859 - 1951) Chanson d'amour ze suity Princezna Pampeliška, op. 35

Úpravy skladeb Ladislav Mariaš, Juraj Škoda, Klára Hůlková, Jakub Smola

CELLO ANSÁMBL SV. CECILIE

Štěpán Drtina, člen Pavel Bořkovec Quartet, člen orchestru ND

Ladislav Mariaš, člen orchestru FOK

Jakub Smola, student University of Manchester

Juraj Škoda, student HAMU

Linda Martínková, studentka Pražské konzervatoře

Klára Hůlková, studentka Pražské konzervatoře

Anna Čermáková, studentka Pražské konzervatoře

Umělecká vedoucí Renata Strašrybková, Pražská konzervatoř
violoncello

KOSTEL NEJSVĚTĚJŠÍ TROJICE CHÝNOV

NEDĚLE 15. 9. 17 HODIN

Leoš Čepický, housle

Alžběta Novotná, housle

Johann Sebastian Bach (1685 - 1750) Partita č. 3 E dur pro sólové housle BWV 1006

Jean-Marie Leclair (1697 - 1764) Sonáta A dur pro dvoje housle, op. 3/2

Josef Bohuslav Foerster (1859 - 1951) Malá suita pro dvoje housle, op. 183

Johann Sebastian Bach (1685 - 1750) Ciaccona d moll BWV 1004

Ondřej Kukul (1964) Pozdní hodina pro sólové housle

Béla Bartók (1881 - 1945) Duetta pro dvoje housle, op. 44 (výběr)

LEOŠ ČEPICKÝ

Leoš Čepický absolvoval v roce 1985 konzervatoř v Pardubicích ve třídě prof. Ivana Štrause. Na Akademii múzických umění v Praze studoval housle u prof. Jiřího Nováka a komorní hru ve třídě prof. Antonína Kohouta. Na AMU se stal primáři Wihanova kvarteta, jehož členem je dodnes.

Často vystupuje jak na sólových recitálech, tak i na koncertech s orchestrem doma i v zahraničí (Zagrebská filharmonie, Filharmonie Košice, Komorní filharmonie Pardubice, Filharmonie Hradec Králové, Virtuosi Pragensis atd.). V roce 2000 provedl k 250. výročí úmrtí J. S. Bacha kompletní provedení Sonát a Partit pro sólové housle na festivalu Smetanova Litomyšl.

S Wihanovým kvartetem získal první cenu na Pražském jaru 1988 a první místo na mezinárodní soutěži smyčcových kvartet v Londýně v roce 1991. Následovala četná evropská turné do klasických zemí komorní hudby, ale také do Singapuru, Jordánska, Austrálie, Nového Zélandu, Japonska a USA. Pro mnohé české nahrávací společnosti natočilo Wihanovo kvarteto více než 40 CD. Během roku 2005 dokončilo nahrávku kompletního kvartetního díla L. van Beethovena.

Leoš Čepický v roce 2002 natočil pro vydavatelství Multisonic sólové CD, Sonáty a Partity pro housle J. S. Bacha. V roce 2013 vyšlo u vydavatelství Nimbus Alliance Čepického sólové CD, kde je jeho klavírním partnerem Ivan Klánský.

Od roku 2007 vyučuje hru na housle na AMU v Praze a v září 2010 byl jmenován vedoucím strunné katedry HAMU.

Hraje na housle z dílny houslaře Jana B. Špidlena, kopie Guarneri del Gesu 1741.

ALŽBĚTA NOVOTNÁ

Alžběta Novotná (Čepická)

Na housle hraje od svých pěti let. V roce 2016 odmaturovala na Gymnáziu a Hudební škole hlavního města Prahy ve třídě MgA. Marie Fuxové. Má souběžně vystudovanou Ochranu zvířat a welfare na Veterinární univerzitě v Brně a Hudební vědu na Masarykově univerzitě tamtéž.

V roce 2009 získala 3. cenu na houslové soutěži J. Muziky v Nové Pace. Pravidelně se zúčastňuje interpretačních houslových kurzů v Litomyšli ve třídě prof. Ivana Štrause. S orchestrem gymnázia hrála na zájezdech do SRN, SAE. Pravidelně vystupuje na koncertech se svým otcem. V současné době je členkou Komorního orchestru Vlasty Škampové.

SOBĚSLAV JUNGSMANN: HUDBA PŘÍTELKYNĚ

Ve své knize "Hudba přítelkyně" z roku 1997 se její autor zamýšlí nad vztahem různých osobností "nemuzikantů" k hudbě. Mezi jinými si vybral také Františka Bílka.

František Bílek: Tvůrce

František Bílek, syn chýnovského koláře, měl v chlapeckých letech velmi rád zpěv, který slyšel od svého otce, jenž „s kovadlinou si pobroukával i prozpěvoval různé melodie a písničky“; zpíval si s ním, ale později měl nejraději píšťalku, která jej stále doprovázela...

Byla to radostná vzpomínka na toto chlapecké pískání a to ho již na počátku studií na pražské akademii umění přivedlo ke hře na flétnu. Podporu pro toto svoje muzikantství nalézal v malířském prostředí prof. Maxe Pirnera, v jehož třídě byl Brousil, Hudeček, Lebeda a Švabinský, ale hlavně Viktor Förster, z něhož se stával velmi dobrý pianista: právě s ním uzavřel přátelství, v němž je spojovala společná láska k malířství – i k hudbě.

I ve svém rodném domově, ve starém dřevěném altánku pod staletou lípou, začínal nejen se svojí výtvarnou prací, ale také s prvními tóny hry na flétnu; a když si v roce 1898 postavil svérázné stavení se staročeskou lomenicí a nazýval je skromně chaloupkou, zaznívala v něm mnohá vyznání hudbě...

Přátelství s Viktorem Försterem bylo přerušeno v roce 1891, kdy František Bílek odjel do Paříže studovat sochařství, ale udržovali mezi sebou písemný styk; po jeho návratu opět pokračovali ve společné výtvarné i muzikantské práci.

I když v této době neměl František Bílek dostatek volného času, neboť svým uměleckým nástupem mířil nejen do malířství, ale i do sochařství, a později do architektury, keramiky a řezbářství, přesto se snažil pravidelně hrát a cvičit; o toto měl zásluhu i Viktor Förster, který za ním přijížděl do Chýnova, a vždy mu musel přehrávat písně a skladby, které se naučil.

Ovšem byl to také on, jenž v roce 1894 přijal rukopisy „jeho hloubání ve věcech duchovních“, aby je přinesl svému bratru Josefu Bohuslavu Foersterovi, a ten je odevzdal k posouzení Juliu Zeyerovi, který již „jevil pro uměleckou osobnost sochařovu upřímný zájem...“

Nebyl to jen tento zprostředkovací styk mezi Františkem Bílkem a Josefem Bohuslavem Foersterem, ale připravovalo se setkání, na které se Foerster upřímně těšil: „Bratr mi psal nejednou, abych jej navštívil, líčil svého přítele s láskou a oddaností a hlásil mi vždycky Bílkův pozdrav a pozvání.“

Když se později toto setkání uskutečnilo, zaznamenal si v roce 1900 František Bílek do svých zápisů: „Setkání s tímto ušlechtilým přítelem také mnoho znamenalo...“ Přátelství s Viktorem Försterem nebylo přerušeno; vždyť u něho od roku 1899 často několik měsíců pracoval, věnovali se hudbě a jezdili spolu po okolí, kde navštěvovali známé a přátele. Ale i František Bílek býval častým hostem v rodině Foersterů v Praze, „kde se cítím jako doma“.

Počátkem roku 1902 uzavřel František Bílek sňatek s Bertou Nečasovou, která zpěvem a hrou na klavír a on hrou na flétnu vytvářeli radostný domov sobě i svým dětem.

A byl to také Josef Bohuslav Foerster, který na bratrovo požádání napsal větší skladbu pro flétnu a varhany; chtěl tím rozšířit jejich poměrně chudý repertoár. Ze všech setkání poznamenaných hudbou se dalo vyzdvihnout, jak u Bílka trval onen zvláštní pokorný vztah k vlastní výtvarné práci; právě tato pokora očisťovala jeho zrak a dovoľovala mu vidět rysy lidí, věcí a událostí. O svojí práci řekl: „*Práce moje – to modlitby neumělé, čisté však a kající.*“ Proto také ve své osamocení nalézal bolestnou úvahou i prožitkem, které byly vydobyty moudrostí a zbožností, uspokojení a odpuštění v hudbě. Pro tuto chvíli největšího smutku a největší bolesti volil vždy hru na flétnu; jeho prsty se po ní rozběhly a tolika melodiemi a tolika variacemi zazněly tóny rostoucí z protrpělé bolesti a nepochopení jeho tvůrčího úsilí. V období první světové války zhudebnil Josef Bohuslav Foerster tři básnické texty, Otakara Březiny, Antonína Sovy a F. X. Šaldy, nazval je Čisté jitro a později byly vydány s kresbami Františka Bílka.

Zvláště krásně pokračoval jejich osobní styk, v němž si společně, svou osobností a svým uměním, uchovávali před sebou ideály křesťanské lásky, dobra a lidskosti; proto také, jak to i sám Josef Bohuslav Foerster přiznával, zůstávali pro něho František Bílek a Otakar Březina duchovními bratry v umění. Tím je také přirozené, že si František Bílek hluboce vážil oněch Foersterových slov, že „*posláním hudby je láska a smír*“ a že „*není dobrého umělce, jenž by zároveň nebyl dobrým člověkem.*“

Snad i těchto několik slov o muzikantství Františka Bílka přispěje upřímností svých myšlenek k dalším vývojovým cestám, na nichž bude jeho mistrovský odkaz kriticky zvážen a umělecky oživen.

František Bílek: Sestra tvůrce

akce se koná pod záštitou 1. náměstka hejtmana Jihočeského kraje Mgr. Františka Talíře

G HMP

Mezinárodní společnost
J. B. Foerstera

Státní fond kultury ČR

SPOLEČNOST FRANTIŠKA TALÍŘA